

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Lykkens Blændværk

Citation: Brandes, Edvard: "Lykkens Blændværk", i Brandes, Edvard: *Lykkens Blændværk*, 1898, s. 58. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_05-shoot-idm140342404780464/facsimile.pdf (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Lykkens Blændværk

Negere, det er den Onde knuse mig himmelsk« — og naar han naaede til Ministrene, blev han næsten alvorlig af djævelsk Haan. Han nævnte dem ved Fornavn — man havde altid den Fornemmelse, at han havde været Kammerat med alle højere Embedsmænd, civile og militære, i hele Landet — og erklærede højlydt, at Peter X og Søren Y var de værste Sjøfelister og Vigtigmaas'er, der nogensinde havde faaet Lov til at sætte deres skidne Fødder paa ordentlig Jord, og at man langt hellere skulde taget et Par regederlige Tyveknægte fra Vridseløselille end disse Klødsmajorer.

»Skal man bestjæles af saadanne otte kgl. danske Jammerligheder, kan man saagu forlange, at de gør deres Rapsrier og Fedterier uden alle disse elendige Dikkedarer med Kongens Ret og Fædrelandets Vel, der Gud hjælpe mig hænger mig i Halsen som mugne Æg.«

Men derpaa grinte han højlydt over, at den ene af disse otte »var bleven Elefant«:

»Tænk her i Landet, hvor vi Gud hjælpe mig ikke har andre Elefauter end de almindelige Borgmestre og Birkedommere — og nu gaar de andre syv og er rasende over, at de